

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682978656/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

II

Hamborg. En simpel Historie. Theatret. Besøg udenfor Byen. Drømmen. En Idyl. De to Characterer.

Ligesom *Kjøbenhavn* har ogsaa *Hamborg* hævet sig fra et Fiskerleie til en stor Stad. – Mellem de usle Fiskerhytter ved *Elbens* Bred lod *Carl den store* opreise Børgene *Hochbuchi* og *Hammenburg*, der under *Otto den 3die* alt var en ved Søefart bekjendt, Flekke. Saaledes voxte den fra Barn til Yngling, og traadte kraftfuld frem som Mand mellem de mægtige *Hanser*.

Jeg følte ordentlig en dyb Respekt for den gamle Stad, som de snevte Gader og Menneskevrimmelen vedligeholdt. Jeg troer vor Kudsk kjørte os Gade op og Gade ned, for at imponere os ved Byens Storhed, thi det varede en lille Evighed før vi kom til »*Hôtel de Bavière*» paa »*neue Jungfernstieg*» hvor vi steg af. Her, inde i Byen selv, tager Byen sig herlig ud, idet *Alsteren*, der er bred og stor, ligesom skiller den gamle Stad fra den nye. De høie Taarne speile sig i Vandet, hvor der flyde Svaner og gyngte Baade med pyntede Mennesker. »*Jungfernstieg*» vræmles af Spadserende; langs hermed ligger *Hôtel* ved *Hôtel*, hvor Dørene ere pyntede med Kelnerne, Oberkelnerne og Oberkelneres Oberkelnerne. Fra *Sweitzerpavillon*en bruser et Musikchor, og her, samt ved den anden saakaldte *Alsterpavillon* sidde hele Grupper af *Avis-* og *Chocoladeslugere*. *Berlin* har ikke en Gade, som denne! Deres »*Unter den Linden*», mangler Vandpartiet, og dette er og bliver dog alletider en vigtig Skjønheds-Reqvisit.

Men vi ville ikke dvæle her, men glemme Besøget til om Aftenen, naar Alt er oplyst, skjøndt det nok kan taale, at man seer det ved Dagen. Vi vove os ind i *Vrimlen*, mellem *Drosker*, raabende *Handelsmænd* i det *Smaa*, *Blomster-Piger* fra *Vierlandene* og travle *Penge-mænd* fra *Børsen*. Det seer ud som det var een eneste *Boutik!* saaledes følger den ene *Boutik* paa den anden. *Gaderne* krydse hinanden, og nedad imod *Elben*, finder man nogle, hvor *Entreen* er igjennem en *Forstue*, og hvor der neppe kan boe noget *Menneske*, der overskrider en vis *Peripherie*, uden han maa leve derinde for bestandig. Jeg